

De kogel drijft met de windrichting mee. Als de wind toeneemt, wordt de aldrift groter. Direct aan de mond is de invloed van de wind groter dan op de laatste meters voor het doel. Daarom zijn de windvlaggen die dicht bij de schutter staan het belangrijkste. Projectielen uit een getrokken loop hebben een eigen rotatie, ze draaien om hun eigen as. Bij bijna alle sportgeweren is deze rotatie rechtsom draaiend, zodat de wind van rechts de kogel iets meer snelheid geeft (hoog schot) en de wind van links hem iets afremt (laag schot). Deze 'spin' veroorzaakt bij zijwind steeds hoge en lage treffers. Er ontstaat een hyperbool, zoals boven te zien is. Bij trefpuntcorrecties met de diopter, moet er met dit effect rekening gehouden worden. Naast een zijdelingse correctie moet er ook in de hoogte geklikt worden. De verhouding is ongeveer 2:1.

Wie wind en treffers noteert, begrijpt al snel oorzaak en gevolg. Een trainer of collega die mee schrijft, is al tijdens de wedstrijd in staat om waardevolle tips te geven. Achteraf geven de notities dan uitsluitend over wat goed of fout was.

Alleen degene die de windvlaggen ziet en de richting kan schatten, heeft op grote, open banen een kans. Dat geldt in het bijzonder voor het liggend schieten, omdat hier elke tiende ring tellt en de druk van de concurrentie steeds groter wordt.

Een natuurlijke en comfortabele houding van het hoofd wordt verkregen door een zorgvuldig ingesteld wangstuk. De ogen sluiten, het hoofd op het wangstuk leggen en controleren of het oog exact in de vizierlijn ligt. Is dit niet het geval, wangstuk verstellen (hoogte en zijdelingse) tot er een bevredigend resultaat is bereikt. De lengte van de kolf zorgt voor genoeg druk in de schouder. De trekkerhand klemt de greep zacht en altijd gelijkmatig vast. De trekkevinger bouwt de druk op de trekkerschoen op, recht naar achter!

De correcte afstand laat een beetje speling tussen wenkbrauw en de diopter-iris. Er tegenaan liggen is reglementair verboden!

Een compacte diopter met een smalle transparante afdekking is gunstig voor de ruimtelijke waarneming. Beide ogen moeten zoveel mogelijk vrij zicht hebben om de windvlaggen te kunnen zien.

Op het beslissende moment wordt de actie aangestuurd door het oog en de trekkevinger. Als de wind klopt, de beweging rustig is en de korrel in het centrum staat, wordt het schot behoefteloos gelost. Het oog richt door en controleert de sprong van de loopmond. De coördinatie van deze eenvoudige elementen is de basis van het liggend schieten. Ze moeten gelijkmatig en rustig worden uitgevoerd, ook als de concentratie naakt, men zenuwachtig wordt of de twijfel toeslaat.

Linkerbeen, bovenlichaam en linkerarm liggen bijna in één lijn. Lichte schutters liggen tot 30° ten opzichte van de schietrichting. De benen liggen ver gespreid om de stabiliteit van de houding te verbeteren. Op de bris of op smalle schietpunten wordt het linkerbeen naar het midden verlegd, zonder het bovenlichaam te verplaatsen. De schoenen blokkeren de benen op de grond. Het rechterbeen wordt iets geknikt en het rechteronderbeen ligt ongeveer in het verlengde van de loopas.

De rechterarm staat onder een steile hoek (45°+), zodat de elleboog stabiel kan worden neergezet. De plaatsing van de elleboog beïnvloedt de richting van de loop (het nulpunt) bij het inzetten van het wapen. Kleine verplaatsingen zorgen voor de noodzakelijke correcties.

Het rechterbeen en het onderbeen kan men alleen zover spreiden, als er vanaf de vloer wordt geschoten en men de buurman niet stoort. Veel schutters knikken dan hun onderbeen in de schietrichting. Kleine bewegingen met het rechteronderbeen sturen ook het nulpunt. Wie kwaad is, kan ook met zijn rechtover (jammer genoeg alleen maar) hier uiting aan geven.

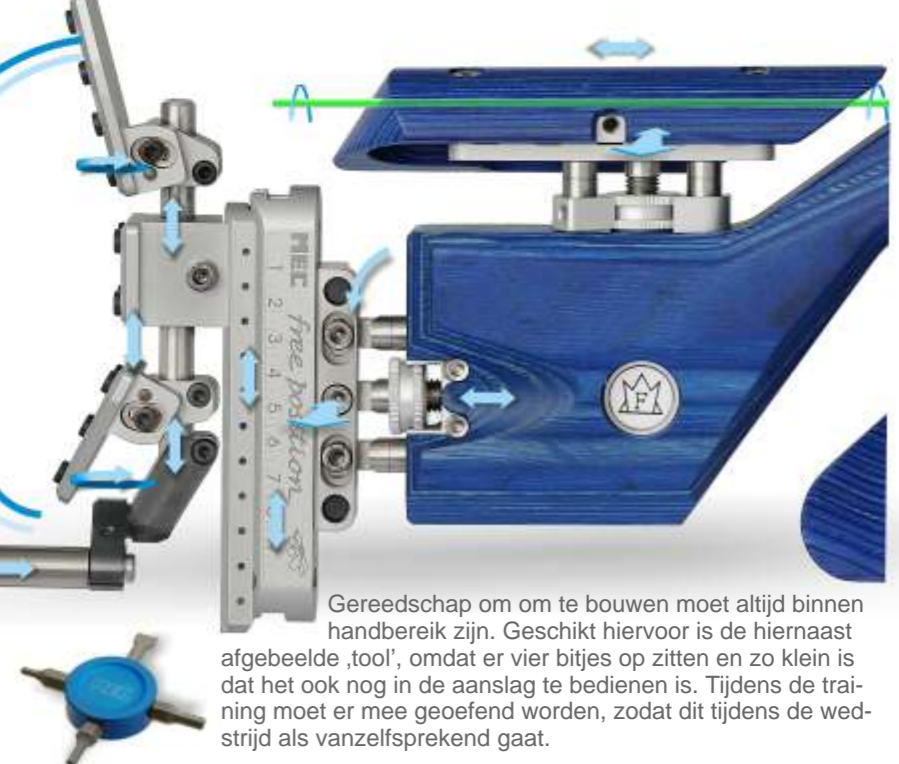
Nulpuntkeuze: uitademen, ogen wijkten en ontspannen, daarna moet de korrel in het doel staan.

De verbinding tussen de schouderhaak en de schouderpartij moet vast en gelijkmatig zijn. Dat is niet zo eenvoudig, omdat de schietjas hier ploot en weg kan glijden. De schouderhaak van de Anatomic biedt met zijn functies bijna onbegrensde mogelijkheden om hem perfect op de aanslag aan te passen. Het komt er echter op aan deze opties met beleid te gebruiken, zodat de 'vleugels' voor een optimaal contact zorgen. Ook ervaren schutters hebben tijd nodig om de juiste instellingen te vinden en moeten voor iedere start meestal nog kleine correcties doen.

Daarom is het goed om met de verstelmogelijkheden van de 'free position' in alle rust vertrouwd te raken. Het beste thuis op de bank of bij het droogtrainen. Oefen meteen om het gereedschap met gevoel te bedienen. (na, vast 'komt over!') De beide vleugels zijn onafhankelijk van elkaar in hoogte te verschuiven, te draaien en ook de hoeken zijn instelbaar. De hele haak is gemakkelijk omhoog en omlaag te bewegen en ook zijwaarts te verschuiven en te verdraaien. De haak is op verschillende lengtes instelbaar, om de hoofds te draaien en in het midden nog eens te 'knikken'. Voor liggend is de onderste vleugel belangrijk, hij moet zo hoog gedraaid worden dat hij vast aan de schietjas 'plakt'. Bij zoveel verstelmogelijkheden moet je er aan denken dat je alles kunt verstellen, maar niet moet. In principe genieten rechte en rechthoekige afstellingen, parallel aan de loop, de voorkeur, omdat het geweer dan recht omhoog springt.

Dit wangstuk is in de hoogte en naar de zijkant op de millimeter nauwkeurig in te stellen. Bovendien kan het voor- en achterwaarts verschuiven en is draaibaar om zijn lengtes.

Gereedschap om om te bouwen moet altijd binnen handbereik zijn. Geschikt hiervoor is de hiernaast afgebeelde 'tool', omdat er vier bitjes op zitten en zo klein is dat het ook nog in de aanslag te bedienen is. Tijdens de training moet er mee geoefend worden, zodat dit tijdens de wedstrijd als vanzelfsprekend gaat.

De (schiet-)schoenen fixeren de positie van de voeten en de benen op de ondergrond. Verplaatsingen beïnvloeden het nulpunt. Men kan de mondopening er mee in de gewenste richting dirigeren.

De ritsluitingen aan de broekspijpen worden zover als nodig geopend om het gaan liggen en het innemen van de houding te vergemakkelijken. Bij lage temperaturen moeten voeten en benen bedekt worden met een deken of jas om onderkoeling te voorkomen.

De schouderhaak moet passen, zodat de terugslag van het schot optimaal wordt opgevangen. De haak moet in het verlengde van de loop geplaatst zijn, zodat de terugslag recht in de schouder gaat. Als de onderste en bovenste vleugel goed aanliggen, blokkeren deze het roteren van het wapen om de lengtes.

Massa en balans van het geweer: hoe verder het zwaartepunt naar voren ligt, des te trager reageert het wapen. Jammer genoeg, stijgt met de toename van het gewicht ook de druk op de linkerhand. Ivana schiet met een optionele, vrij lichte loopverlenging. Dit is, voor haar afmetingen, een goede compromis.

Het linkerbeen is gestrekt, het rechter meestal iets geknikt. De schietbroek zorgt ook over een langere tijdsperiode voor een relatief drukvrij bodemcontact. Sommige specialisten in het liggend schieten geven de voorkeur aan een trainingsbroek, omdat die meer bewegingsvrijheid toestaat.

Het bekken rust op de linker flank, de rechterheup zweeft een beetje vrij van de bodem, zodat de buik enige ruimte heeft tijdens de ademhaling. De schietjas wordt met het lichaamsgewicht door de linker bekkentak gefixeerd.

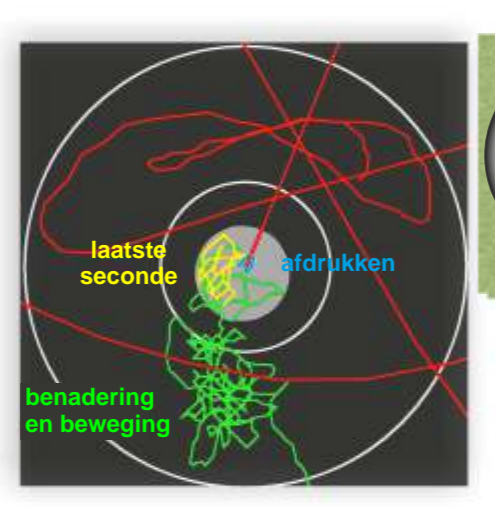
De rechterelleboog is het belangrijkste besturingsmoment in de liggende houding. Hij wordt telkens na het laden opnieuw geplaatst en geeft hiermee horizontale en verticale sturing aan het nulpunt.

De rechterhand houdt het wapen vast, bepaalt de positie van de trekkevinger en realiseert de trekkeimpuls. Hij moet zorgvuldig gepositioneerd worden, zodat hij exact kan ageren. Elk schot opnieuw!

Met de waterpas en/of het richtkruis controleert men het kantelen van het wapen. Afhankelijk van de verlichting op en om de schijf, is de libel of het kruis beter te herkennen. Indien beide gemonteerd zijn, beslist het oog zelfstandig welke het gunstigste alternatief is. Kleurentintelen op de korreltunnel of om de korrel dragen vaak ook bij om het contrast te verbeteren.

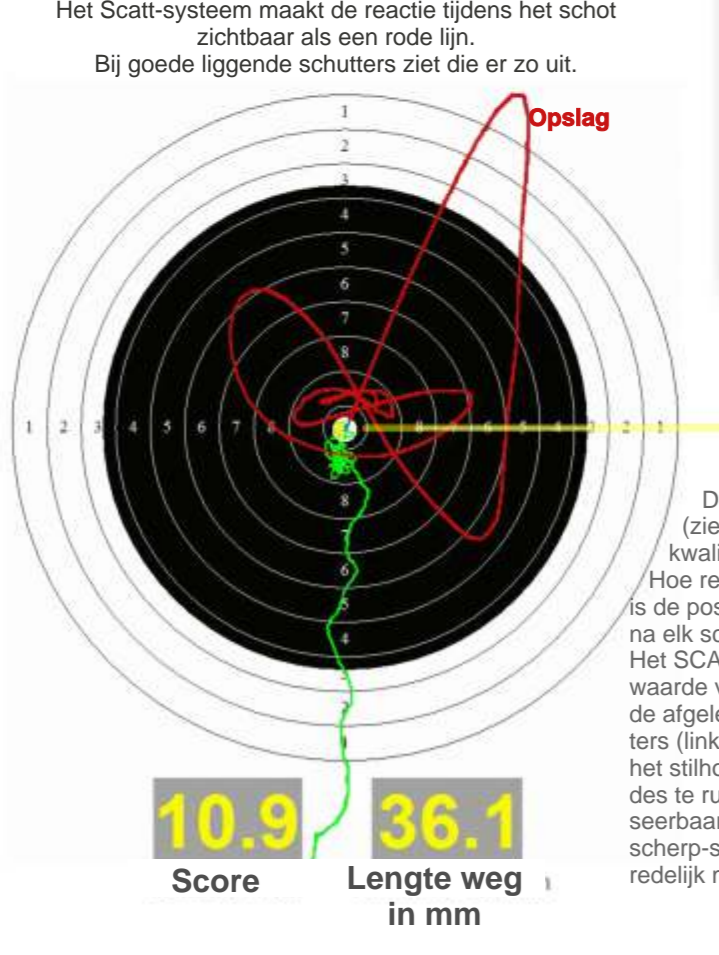

De laatste 4 seconden uitvergroet. De groene lijn stijgt langzaam vanaf de 10.0 en maakt de hartslag zichtbaar. Het perfect lossen van het schot herkent men aan de kleine, blauwe lijn, die zo klein mogelijk moet zijn. (0,2 sec. voor het schot).

De grootte van de korrel en de breedte van de ring zijn van wezenlijk belang voor de exacte waarneming van het doel. Daarom moet men, speciaal bij liggend, met deze elementen 'spelen' tot dat men tevreden is met het richtbeeld. Als het licht verandert, moet ook de korrel (en de diameter van de iris opening) aangepast worden. Rechts boven een richtkruis, op donkere banen beter zichtbaar dan een waterpas.

Trekkehand: de rechterhand moet de pistoolgreep gemakkelijk kunnen omvatten, hem niet te los vasthouden, maar altijd gelijkmatig hetzelfde. De trekkevinger moet absoluut recht naar achter drukken en dat met uiterste precisie. Deze voorwaarden worden positief ondersteund door een greep met de juiste vorm, met een oppervlakte die grip geeft en op de juiste plaats gemonteerd is. De hand moet zonder spanning en comfortabel vasthouden. De trekkevinger moet goed afgesteld zijn op de lengte van de trekkevinger en recht in de schietrichting.

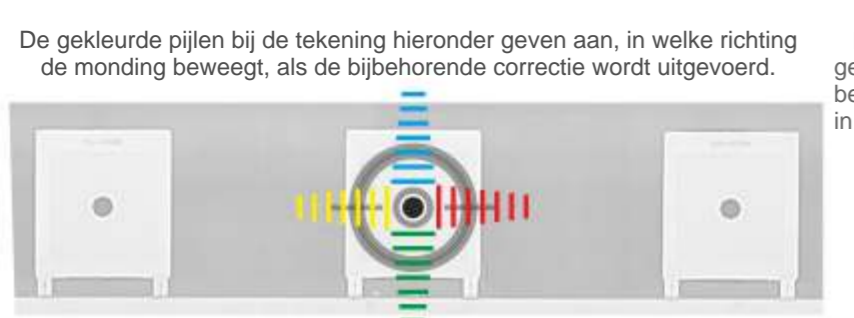

De sprong van de loopmond tijdens het schot, (zie rode lijn) geeft een duidelijke indicatie over de kwaliteit van de liggende aanslag. Hoe rechter en korter deze impuls is, des te stabiel is de positie van de schutter, bovendien moet het wapen na elk schot weer precies in het richtbeeld terugvallen. Het SCATT-Trainingsprogramma geeft na elk schot de waarde van de trefker aan (links: 10.9) en de lengte van de afgelegde weg tijdens de laatste seconde in millimeters (links: 36.1). Deze waarde geeft een indicatie over het stilhouden van het wapen: hoe kleiner de waarde, des te rustiger het wapen. Waarden rond de 35 zijn realiseerbaar. Het SCATT-System is te gebruiken bij het scherp-schieten en het droogtrainen, de resultaten zijn redelijk met elkaar vergelijkbaar.

De Anatomic wordt geleverd met een Top-Handstop van MEC. Die kan men kantelen, zijdelings verplaatsen en in hoogte aanpassen aan de hand.

Er moet veel geëxperimenteerd worden om een goed pijnloos contact tussen hand, handstop en kolf te vinden. De breedte van het voorhoofd moet niet te groot zijn, de handstop moet dun en veelzijdig verstelbaar zijn. Handschoenen: alle mogelijke varianten testen. Vooral als de mond 'puist' is het zaak om hardnekkig naar een oplossing te blijven zoeken.

Ivana's hoofd ligt recht, de ogen op gelijke hoogte. Dat ligt gemakkelijk en is gunstig voor de waarneming. Diopter, geweer, handstop en onderarm vormen een loodrechte eenheid. Op deze wijze is de aanslag stabiel, gemakkelijk te reproduceren en de mondopening springt bijna loodrecht omhoog. Voorhoofd, handschoenen, handstop en schietriem zijn hier perfect ingesteld. Vooral kleine handen profiteren van een zo slank mogelijk voorhoofd. De Anatomic biedt hier een goede oplossing die ook met grote handen rekening houdt.

Bij het opleggen van het hoofd, worden de laatste impulsen gegeven voor het fijn-trimmen van het nulpunt. Echter, geen bewuste druk uitoefenen, anders kan de positie van het oog in het gedrang komen.

NULPUNT: In de praktijk wijst het wapen naar alle richtingen en afstanden buiten het centrum van de schijf. Als het steeds in dezelfde richting gaat of de afwijking te groot is, moet de hele houding verplaatst en nieuw opgebouwd worden. Kleine en wisselende afwijkingen worden met fijnere middelen gecorrigeerd, vooral met de rechterelleboog, het hoofd en de trekkehand. De ademhaling is het centrale middel voor de controle en de correcties. Bij het uitademen wordt ontspannen, met de vulling van de longen wordt de hoogte genivelleerd. Bij elk schot moet echter steeds dezelfde, ontspannen uitademing plaats vinden.

Het aanleggen en de instelling van de riem lijken in eerste instantie tamelijk gecompliceerd. Door wat oefening leert men echter snel de voordelen van een variabel instelbaar riem te waarderen. Vooral een fijninstelling die in de aanslag gemakkelijk is in te stellen is zinnig.

De schietriem is het belangrijkste stuk gereedschap bij de knielende en liggende houding. Hij maakt het mogelijk dat de bovenarm het geweer onspannen draagt, bijna zonder kracht te gebruiken. Dit werkt echter alleen als de riem stevig is en indien hij zorgvuldig bevestigd wordt. Bovendien moet het mogelijk zijn om de riem tijdens de serie bij te stellen. Want meestal zakt de mondopening iets door de belasting. Ook de handstop moet zorgvuldig gekozen en ingesteld worden. Hier is de doorsnee van de stop belangrijk. Hoogte, hoek en bevestiging moeten verstelbaar zijn.

Bij handschoenen kieskeurig zijn. Probeer alle exemplaren uit, zachte en harde en de verschillende modellen, tot dat je de bestzittende gevonden hebt. Vooral als er 'puist' aan de mondopening is moet er met de handstop en de handschoen geëxperimenteerd worden, tot dat de gunstigste variant gevonden is.

De rechtover is moeilijk te bewegen en men kan daarmee fijne correcties aan het nulpunt uitvoeren.

De riem moet goed worden bevestigd, zodat hij in de serie niet afglijdt. Daarvoor dient de haak en de gesp aan de jas en de kleine lus van de schietriem die om de bovenarm komt. Het korter in tijd, tot dat je de juiste afstelling hebt...

Ook de linkervoet kan gebruikt worden om tijdens de serie correcties uit te voeren. Wijk met de punt van de schoen naar achter trek, brengt de mondopening omhoog.

De schietmat vermindert de druk op de ellebogen. Op een koude bodem heeft hij een isolerende werking.

De rechterelleboog beïnvloedt voor elk schot de fijn-instelling en wordt, indien noodzakelijk, meermaals opnieuw geplaatst tot dat het klopt.

De linkerelleboog: tijdens het proefschieten worden hiermee middelgrote aanpassingen gedaan.

Met het uitlijnen van het hele lichaam, worden grove zijdelingse uitlijningen gerealisert. Ze hebben vooral uitwerking op de rechterschouder en daardoor ook op het inzetten van de schouderhaak. Bij het gaan liggen en tijdens het proefschieten wordt het lichaamsgewicht als eerste ingezet om de houding te vinden.

Veel schutters vinden de Anatomic het mooiste sportgeweer van dit moment. Ik verheug me er bij iedere training weer op om ermee te schieten. Deze kolf past gewoon perfect en is voor iedere houding uiterst nauwkeurig af te stellen. Tijdens de wedstrijd en in de finale razendsnel om te bouwen!

Ivana's 'Zilverbuks' wordt voor elk van de drie houdingen anders afgesteld. Aanpassingen bij liggend zijn o.a.: het omhoog zetten van de schouderhaak, de vizierlijn zo laag mogelijk. Het wangstuk wordt ook lager geplaatst.

De Anatomic is momenteel de enige houten kolf met volledig variabele componenten. Schouderhaak, wangstuk en greep kunnen veelzijdig, eenvoudig en precies ingesteld worden, wat anders slechts bij metalen kolven mogelijk is. Veel schutters geven de voorkeur aan hout, vanwege het natuurlijke materiaal en de harmonische bewegingsgolven bij het schot. Om deze redenen produceren wij elk jaar meer Anatomic kolven. Zelfs, indien noodzakelijk, voor de systemen van andere producenten.

De massieve rail stabiliseert de houten kolf en neemt de handstop op. Het smalle profiel past perfect in alle handen, zowel klein als groot.

Kies de juiste maat voor de handgreep en verstel de trekkevinger tot dat de vinger perfect en recht naar achter drukt.

Er kunnen stalen gewichten geplaatst worden in de boringen van het voorhoofd. Men kan ze snel wisselen en zijwaarts verplaatsen om de balans te verbeteren.

Schouderhaak en wangstuk zijn met twee handgrepen te verwijderen en te verwisselen. Dat werkt prima om snel te kunnen ombouwen, bijvoorbeeld in de finale van een driehoudingen wedstrijd.